

[Axel Dam.]

lelse, synes jeg, naar man nu i Julemaaned skal erlægge et Kvartals ekstra Jule-skat — eller for at tale Engelsk: Christmas-Skat —, at vide, hvor disse Penge direkte og indirekte gaar hen, nemlig direkte til Husmænd, til Gaardejere og Godsejere, og indirekte til Forrentning af truet Kapital.

Kun Kirkeskatten opføres nu særskilt paa Skattebilletten. Det vilde sikkert tjene til at vække Interesse for Spørgsmaalet om Statsopgavernes rette Begrænsning, hvis Skatteyderne gennem lidt mere Specifikation fik Klarhed over, hvad det er for Ting, man afkræver dem Bidrag til. Her har f. Eks. Christmas-Skatten en Fordel for den i sin Tid populære Neergaards-Skat, da man nok vidste, hvor meget man maatte bøde, men ikke, hvad specielt disse Penge gik til. Jeg tillader mig derfor at henstille til det her foreslaaede Udvalg — hvis et saadant maatte blive nedsat, hvad der jo nu ikke synes at være saa stor Chance for —, at det ikke nøjes med at foreslaa skønsmæssige Nedsækninger af disse eller hine Poster paa Finansloven, men søger at komme til en principiel Klaring af, hvilke Bevillinger det er berettiget eller moralsk forsvarligt at tvangsudskrive Skatter til Dækning af, eller med andre Ord: drage Grænsen mellem Statsopgaver, der angaar os alle, og saadanne større eller mindre Samfundskredses særlige Interesser, enten det nu er af økonomisk eller af kulturel Art, som det kan overlades til de interesserede Kredse selv at varetage.

Med dette Forbehold skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag om et saadant Udvalgs Nedsættelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Korsgaard): Jeg takker for den velvillige Behandling, Forslaget har faaet. Velvillien har jo for det sidste ærede Medlems Vedkommende været noget stærkere, end jeg egentlig ønsker, idet han afgjort vil gaa meget videre, end jeg mener er rigtigt. Jeg mener ikke, at det, at man kan komme ud for at kritisere en Person, fordi vedkommende er blevet optaget paa Finansloven, kan betyde, at man overhovedet ikke kan optage nogen som helst; at man kan komme ud i den Situation, kan ikke være afgørende for Statens Økonomi. Det ærede Medlems Tilslutning var mig altsaa næsten for voldsom.

Allerbedst synes jeg jo om det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tilslutning; der

var nemlig akkurat den passende Kærlighed og Venlighed, hverken for meget eller for lidt. Derimod var den Tilslutning, jeg fik af den højtærede Finansminister og af Regeringspartiernes Ordførere, noget for kølig, synes jeg, om end ikke helt kold. I Realiteten synes dog Udtalelser fra disse 3 Sider at give Forslagets reale Indhold Tilslutning, saa det kun bliver det formelle, der bliver tilbage, om det skulde være Finansudvalget eller et særligt Udvalg, der skulde tage sig af den foreliggende Sag.

Jeg maa vedblivende synes, at der kan siges meget, og mest, til Fordel for, at det bliver et særligt Udvalg. Det bliver et stort Arbejde, dette Udvalg vil faa at gøre, og nu skal jeg villigt erkende, at Finansudvalget i Aar ikke har haft saa meget at bestille som mange andre Aar, men den Tid kommer, da vi faar en hel Del at bestille i Samraad, og jeg tror, det vil blive overordentlig vanskeligt for Finansudvalget, som ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at faa den fornødne Tid til at gennemgaa de her foreliggende Forhold.

Men yderligere synes jeg, man har Lov til at sige, at den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. Povlsen gav for, at det skulde være Finansudvalget, fordi dette har særligt Kendskab til Forholdene, ikke er helt holdbar. Ganske vist har Finansudvalgets Medlemmer, maa man da antage, noget mere Kendskab til det end andre, men de har paa den anden Side ogsaa til en vis Grad givet deres Tilslutning i stærkere Grad til det, der er bevilget, end nogen andre har. Jeg tror derfor, at overfor Momentet et vist større Kendskab end andre vil der staa en vis Tilbøjelighed til, fordi man nu en Gang er gaaet med til det, saa ikke i for høj Grad at gaa bort fra det, hvilket vil være hemmende for et Udvalg, bestaaende netop af Finansudvalgets Medlemmer.

Jeg tror altsaa, alt taget i Betragtning, at det vilde være ønskeligt, at det blev et særligt Udvalg — jeg maa gentage, at om Realiteten synes der dog i alt Fald saa nogenlunde at være Enighed —, og jeg skal derfor tillade mig at stille Forslag om, at Forhandlingen standses, og at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Formanden: Der er stillet Forslag om at standse Forhandlingen om den foreliggende Sag og henviser den til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.